

Faderen vil give jer Helligånden!

Pinsedag, 8. juni 2014 i Martinskirken og Gratiakirken. LGJ
Salmer. 247, 243, 268, 273, 430, 246v1 og 3-5.

Johannes 14,15-21

Jesus sagde: "Elsker I mig, så hold mine bud; og jeg vil bede Faderen, og han vil give jer en anden talsmand, som skal være hos jer til evig tid: sandhedens ånd, som verden ikke kan tage imod, fordi den hverken ser eller kender den. I kender den, for den bliver hos jer og skal være i jer. Jeg vil ikke efterlade jer faderløse; jeg kommer til jer. Endnu en kort tid, og verden ser mig ikke længere, men I ser mig, for jeg lever, og I skal leve. Den dag skal I erkende, at jeg er i min fader, og I er i mig og jeg i jer. Den, der har mine bud og holder dem, han er den, der elsker mig; og den, der elsker mig, skal elskes af min fader; også jeg skal elske ham og give mig til kende for ham."

Apostlene havde fået Helligånden af Jesus påskedag. Her opfyldte han sit løfte. Han åndede på dem og sagde: "Modtag Helligånden" (Joh 20,22). 50 dage senere på pinsedagen udgød Jesus Ånden, så de kunne tale om Guds storværker på mange sprog. *Og tunger som af ild viste sig for dem, fordelte sig og satte sig på hver enkelt af dem. Da blev de alle fyldt af Helligånden, og de begyndte at tale på andre tungemål, alt efter hvad Ånden indgav dem at sige* (ApG 2,3-4). Og jøder og hedninger fik Helligånden gennem dette ord. *Omvend jer og lad jer alle døbe i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse, så skal I få Helligånden som gave. For løftet gælder jer og jeres børn og alle dem i det fjerne, som Herren vor Gud vil kalde på* (ApG 2,38-39). Det bekræftes ofte af apostlene: *Kun dette vil jeg vide af eder: Var det ved Lovens Gerninger, I modtog Ånden, eller ved at høre i tro?* (Gal 3,2).

Det, som særligt betyder noget for os i dag, er, hvordan Helligånden kommer til os, som allerede tror. Hvordan vi får tro, trøst, håb, og hvordan vi bliver udrustet til at tjene Gud? Jesus svarer i pinse-evangeliet. Han lover at give Helligånden til sine disciple, når de elsker ham så de holder hans bud. Og han gentager det til sidst i teksten. Derfor må vi grave sammen i ordene: **1) "at elske"** og **2) "at holde hans bud"**. Og da vil vi erfare, **3) at Jesus giver os Talsmanden, Sandhedens Ånd.**

1) "Elsker I mig"

Johannes-evangeliet handler om at elske: Om Gud, *som elskede verden sådan, at han gav sin Søn, den eneste, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv* (Joh 3,16). Om Jesus: *Han havde elsket sine egne, som var i verden, og han elskede dem indtil det sidste!* (Joh 13,1). Og om disciplene, som elsker Jesus og hinanden som en frugt af deres tro på ham (Joh 13,34). *"Elsker I mig, så hold mine bud"* (Joh 14,16). Og sidst i evangeliet spørger han Peter: *"Elsker du mig mere end de andre gør?"* (Joh 21,15). - Men nu kan ordet "elske" betyde flere ting på dansk. 1) Elske ... bruges om den følelse, vi oplever, når et andet menneske er skønt og tiltrækkende. 2) Dernæst bruges "elske" om forholdet til en ven eller til vore nærmeste. 3) Men der er også den sjældne måde at elske på, at man giver sig hen for en anden og tilsidesætter både sig selv og alt andet for at elske den anden. Det er offerkærlighed.

Nu er det så heldigt, at der på græsk findes tre ord for "at elske". Johannes bruger her det ord, som dækker over den sidste betydning. Det er den kærlighed som enten stammer fra eller er beslægtet med Jesu ofrende kærlighed. O den er ikke kun smuk, men kan også opleves som frastødende og forfærdelig. - Det er ikke "lækkert" at se sin synd og skyld og at se Jesus som forsoner i lidelse på korset. Det kan se rædselsfuldt ud. Men det frelser os! Gud elskede os sådan, at han gav os Jesus. Faderens kærlighed til os skaber troens kærlighed til Jesus, som har givet sig hen i lidelse og død for os. ... *Der er næppe nogen, som vil gå i døden for en retfærdig; måske vil man vove livet for en, som er god; men Gud viser sin kærlighed til os, ved at Kristus døde for os mens vi endnu var syndere. For mens vi endnu var hans fjender, blev vi forligt med Gud, ved at hans søn døde* (Rom 5,7-8 og 10). Derfor er en kristens kærlighed til Gud ikke den lystbetonede kærlighed, som afhænger af, om Gud giver os gode oplevelser. Heller ikke at Gud er en ven og ligemand, som vi gerne gør noget for, men en kærlighed, som kendes på, at vi er fuldstændig afhængige af ham i liv og død.

2) " ... Så vil I holde mine bud"

Og nu siger Jesus: *"Hvis I elsker mig, så vil I holde mine bud."* Jesus vil hermed sige, at kærligheden til Jesus er en håndgribelig og konkret kærlighed. Den viser sig ved, at vi holder fast ved noget – klynger

os til noget. Ordet ”holder” betyder ikke ”overholder”, men ”holder fast ved” eller ”klynger sig til”. Det er altså tilliden til Jesus, som står i centrum, når man ”holder”. Ligesom når et barn holder sin far i hånden. Holder. Ikke for at være et lydigt barn, men for at være hos sin far – være beskyttet og tryk. Jesus forklarer det i Joh 14,23: *”Den, der elsker mig, vil holde fast ved mit ord”*.

Elsker vi Jesus, så vil vi holde os til alle de ord, hvor han hjælper os, vejleder os og giver os håb. Med andre ord Bibelens ord. Apostelen Johannes viser os, at han selv bruger ordet ”bud” i denne frelsende betydning. *For dette er kærligheden til Gud: at vi holder hans bud; og hans bud er ikke tunge (1 Joh 5,3)*. Og hvad der tænkes på med ”bud”, uddybes han sådan: *Og dette er hans bud, at vi skal tro på hans søns, Jesu Kristi, navn og elske hinanden, som han har påbudt os (1 Joh 3,23)*. Hvis vi forbinder ordet ”bud” med ”budskab”, da forstår vi det rigtigt. Vi kan også tænke på, hvad Jesus sagde, at disciplene skulle den sidste aften, før han døde: Han tog vinen og brødet fra påskemåltidet og indstiftede nadveren og sagde: *”Gør det til ihukommelse af mig!”* Det er hans ”bud”. Det er alt det, han trøstede og hjalp disciplene med aftenen før han døde for dem. Det er hans budskab. Ikke tungt. Tværtimod gør det livet let og godt at leve.

Før Jesus forlod disciplene og for til himmels sagde han til disciplene, at de skulle blive i Jerusalem og vente på det, som han havde lovet at sende dem fra Faderen, Helligånden. Derfor står, *der at de holdt sig sammen og at apostlene og kvinderne og Jesu mor Maria og hans brødre i enighed holdt fast ved bønnerne (ApG 1,12-14)*. Og senere får vi at vide, *at de holdt fast ved apostlenes lære, fællesskabet, brødsbrydelsen og bønnerne (ApG 2,42)*. For de elskede Jesus, som havde givet sit liv for dem – og var hos dem ved sin Ånd. Derfor kunne de ikke forestille sig noget andet end at holde fast ved ham, ligesom et barn holder fast i sin fars hånd.

3) Og da kommer det: ” ... Og jeg vil give jer en anden Talsmand, som skal være hos jer til evig tid: Sandhedens Ånd”

Her siger Jesus ligeud, at Helligånden kommer til os, når vi holder fast ved Jesu ord, Jesu bud, Jesu budskab. Når og mens du hører dette budskab kommer Helligånden til dig – ikke som noget ekstra ved siden af ordet, men gennem ordet. Når vi sådan holder fast ved evangeliet, sker dette under: Helligånden bliver hos os og skal være i os.

Du hører, at du er frelst af nåde. For du ser det frygtelige og ske. Han døde. Men han døde for dig. Og du ser al din skyld hos ham. Du ser, at Jesus Kristus tager ansvar – totalt ansvar for dig. – Så er det sket: Sandhedens Ånd er hos dig og i dig. Og du ser også din fremtid med ham. Du kan vandre i de gerninger, Gud har lagt til rette for dig forud. Det kan gøre os visse og trykke, selv om så meget andet virker usikkert i vore liv.

Det sker jo lige nu, når Jesus trøster os, som kan være både bange og usikre: *Jeg vil ikke efterlade jer faderløse; jeg kommer til jer. Endnu en kort tid, og verden ser mig ikke længere, men I ser mig, for jeg lever, og I skal leve. Den dag skal I erkende, at jeg er i min fader, og I er i mig og jeg i jer*. De første kristne erfarede påskeaften – og i dagene op til pinse. De fik trøst og håb. Og pinsedag som med susen og i gaven til at tale på mange sprog – så evangeliet kunne høres af flere og Helligånden gå ind i manges hjerter. Det er på samme måde hos os. Han kommer til os, så vi er i ham og han er i os. Og det sker også i den nye pagts måltid, som han indstiftede samme aften, som han sagde dette. Også af den grund ved vi, at han er hos os - endda legemligt. Du får ham sandt og virkeligt.

Så går det an at længes efter Guds ånd og at blive fyldt af ham. For han vil virkelig opfylde vor pinsebøn og vore ønsker. Lad os til sidst høre Paulus bede – og selv bede sådan om lidt: Paulus bad for menigheden i Efesus: *Derfor bøjer jeg mine knæ for Faderen ... og beder om, at han i sin herligheds rigdom med kraft vil give jer at styrkes i det indre menneske ved hans Ånd, at Kristus må bo i jeres hjerter og I være rodfæstede og grundfæstede i kærlighed, så I sammen med alle de hellige får styrke til at fatte, hvor stor bredden og længden og højden og dybden er, og til at kende Kristi kærlighed, som overgår al erkendelse, så I fyldes, til hele Guds fylde nås. (Ef 3,15-19)*

Kom Helligånd og hør vor bøn. Amen.

Lagt på www.vivit.dk 08.06.2014 post@vivit.dk